

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoE/178/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615202891
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4615202891.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou MCGA legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Partizánska 2, IČO: 36 715 662, v mene ktorej koná Mgr. Branislav Juráš, konateľ, proti povinnej: S. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., T. XXXX/X, o vymoženie 165,97 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 7. júla 2015, č. k. 6Er/377/2015-14, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.
Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany (súd prvého stupňa, exekučný súd) uznesením zo dňa 07. 07. 2015, č. k. 6Er/377/2015-14 súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Kamila Líšku, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 07. 04. 2015, doručenú súdu dňa 13. 04. 2015. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 41 ods. 2 písm. d/, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 4, 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 35, § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. V odôvodnení rozhodnutia súd poukázal na to, že dňa 13. 04. 2015 bola Okresnému súdu Topoľčany doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného zo dňa 27. 02. 2015 na vykonanie exekúcie a exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadený pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a. s., sp. zn. G0809299 zo dňa 17. 01. 2014, ktorým bolo povinnej uložené zaplatiť oprávnenému istinu 165,97 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % p. a. zo sumy 165,97 eura od 07. 01. 2008 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 33,19 eura, trovy rozhodcovského konania vo výške 33,19 eura, trovy právneho zastúpenia rozhodcovského konania vo výške 61,31 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právny predchodca oprávneného uzatvoril dňa 06. 09. 2007 s povinnou zmluvu o splátkovom úvere č. 1101717486 na základe ktorej povinnej spoločnosť GE Money poskytla úver v sume 165,97 eura (5 000,- Sk). Podľa tvrdenia právneho predchodcu oprávneného spoločnosti GE Money, a. s., povinná nezaplatila spoločnosti splátky vo výške 16,60 eura so splatnosťou do 06. 11. 2007 a 06. 01. 2008, pričom v zmysle bodu 5.20 písm. a) OP sa nezaplacením troch splátok v lehote splatnosti stal predčasne splatným celý dlh. Podľa predložených Obchodných podmienok úverových produktov v bode 5.38 Rozhodné právo a súdna príslušnosť - Rozhodcovská doložka, sa GE a zákazník dohodli, že všetky medzi nimi vzniknuté spory z právnych vzťahov na základe zmluvy alebo s ňou súvisiacich, vrátane sporov o platnosť, výklad alebo zánik Zmluvy, predložia na rozhodnutie Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a. s., Bratislava, IČO: 35 862 882, podľa jeho základných vnútorných predpisov. Exekučný súd uviedol, že rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch predstavuje veľmi výrazný zásah do práv a povinností účastníkov zmluvy, pretože nie súd, ale rozhodca rozhodne o

právach a právom chránených záujmoch a výsledkom je nový kvalifikovaný záväzok. Podľa súdu prvého stupňa je dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná. Svoj názor súd oprel o to, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v predmetnom prípade povinná nemala možnosť podstatným spôsobom obsah predmetnej zmluvy ovplyvniť, pretože jej súčasťou sú aj všeobecné obchodné podmienky. Povaha zmluvy je adhézna, teda spotrebiteľ ju mohol prijať buď ako celok, resp. odmietnuť. Obsah rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený. Len veľmi ťažko možno predpokladať, že si spotrebiteľ bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie. V rozhodovanej veci na základe dodávateľom vopred stanoveného obsahu rozhodcovskej doložky nielenže nerozhodoval všeobecný súd, ale rozhodoval rozhodcovský súd zvolený oprávneným. S poukazom na uvedené skutočnosti súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Kamila Líšku o udelenie poverenia zamietol a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie tak, ako to žiada v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Poznamenal, že exekučný súd uvádza, že v čl. 5.38 Obchodných podmienok pre úver, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, na základe ktorej je vedené toto exekučné konanie, obsahujú neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, pretože sa vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, a teda dochádza k rozporu vymáhaného plnenia s dobrými mravmi. Do pozornosti odvolacieho súdu dal dôvodovú správu NR SR k ust. § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, pričom cieľom tejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré z ustanovení rozhodcovskej doložky zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje takto ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky. Spotrebiteľ môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak a tak rozhodne, v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. S poukazom na uvedené je teda rozhodcovská doložka v zmysle zákona a neprieči sa dobrým mravom. Okrem iného poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoE/18/2010 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 18CoE/924/2009. Záverom uviedol, že nenastala žiadna skutočnosť uvedená v § 45 ods. 1 ZoRK, rozhodcovský rozsudok je vydaný podľa zákona, neobsahuje neprijateľnú podmienku, a teda nedochádza k vymáhaniu plnenia v rozpore s dobrými mravmi a návrh na vykonanie exekúcie ako aj žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia je v súlade s právoplatným a vykonateľným rozsudkom.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie prvostupňového súdu procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že exekučné konanie sa začalo návrhom na vykonanie exekúcie doručeným dňa 26. 03. 2015 súdному exekútorovi JUDr. Kamilovi Líškovi, so sídlom Exekútorského úradu: 29. augusta 2, Bratislava v neprospech povinnej o vymoženie sumy 165,97 eura s príslušenstvom, na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok sp. zn. G0809299 zo dňa 17. 01. 2014 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ, a. s., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 02. 2014 a vykonateľnosť dňa 23. 02. 2014. Exekučným titulom bola povinnej uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému dlžnú sumu vo výške 165,97 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 165,97 eura od 07. 01. 2008 do zaplataenia, zmluvnú pokutu vo výške 33,19 eura, náhradu poplatku za rozhodcovské

konanie vo výške 33,19 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 61,31 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekučného konania, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. *) Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 243d ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 01. 2015, exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 01. 2015, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Rozhodnutie, ktoré nie je exekučným titulom, nie je spôsobilé byť podkladom pre nútený výkon rozhodnutia (exekúciu). Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul. Exekučný súd je už v štádiu tohto posudzovania povinný ex offo skúmať, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či rozhodnutie (iný titul) je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom; nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok, je exekučný súd - tak v prípade rozsudku všeobecného súdu, ako aj v prípade rozsudku rozhodcovského súdu - povinný skúmať, či ide o rozsudok vykonateľný (§ 39 ods. 2 a § 41 Exekučného poriadku); v rámci toho exekučný súd skúma, či rozsudok vydal orgán s právomocou vydať takýto rozsudok (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/225/2011 zo dňa 11. 12. 2012).

V exekučnom konaní je možno nútene vykonať vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Taktiež možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí, napr. na podklade rozsudkov rozhodcovských súdov. Súd v zásade postupom podľa § 44 ods. 2 EP nepreskúmava vecnú správnosť exekučných titulov, pretože by sa tým nezákonným spôsobom fakticky rozširovala pôsobnosť opravných konaní, ktorých účelom je v rámci nachádzacieho konania preskúmať možné vecné pochybenie príslušného orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. S prehlbovaním potreby ochrany spotrebiteľov v európskom priestore však dochádza, prostredníctvom normatívnych aktov Európskej únie a legislatívnej činnosti zákonodarných orgánov jednotlivých členských štátov, k prelamovaniu uvedenej zásady „nepreskúmateľnosti“ vecnej správnosti niektorých rozhodnutí - exekučných titulov, ktorá je úzko prepojená so samotnou právomocou vydať exekučný titul. Tak tomu je aj v prípade predpisov na ochranu spotrebiteľa, kedy všeobecný súd ale aj iný povolaný orgán, ktorý rozhoduje právnu vec spotrebiteľského charakteru, musí z úradnej povinnosti prihliadať na všetky aspekty nedovolenosti, resp. neprijateľnosti praktík, ktoré znevýhodňujú spotrebiteľa. V najširšom zmysle je potrebné považovať za takúto zákonnú úpravu príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré okrem iného vymedzujú charakteristiku spotrebiteľského právneho vzťahu a demonštratívny výpočet charakteristických neprijateľných zmluvných podmienok, na neprijateľnosť ktorých (neplatnosť) prihliada súd z úradnej povinnosti vždy vtedy, keď mu to zákon umožňuje. Exekučný súd pritom nemôže

byť obmedzený pri posudzovaní uvedených nedostatkov izolovane iba čo do objektívne nemožného, právom nedovoleného plnenia, poprípade plnenia, ktoré odporuje dobrým mravom, výroku rozhodnutia samotného, ale pre naplnenie cieľov aproximačných právnych nástrojov Európskej únie (Smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993) a postupom v súlade so zákonom sa vyžaduje, aby toto posudzovanie prekročilo rámec skúmania len formálnej stránky právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného rozhodcovského rozsudku. Vo všetkých prípadoch je spotrebiteľ zaviazaný na povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, pričom zo samotného výroku rozhodnutia (rozhodcovského rozsudku) nemožno bez ďalšieho vyčítať „vnútornú stránku“ nemožného, právom nedovoleného plnenia, poprípade plnenia, ktoré odporuje dobrým mravom. Navonok (preskúmaním len výroku) totiž nemožno ustáliť tento súlad ani v prípade, ak by bola rozhodnutím priznaná nezvykle vysoká (nízka) suma - istina, alebo nezvykle vysoký (nízky) úrok z omeškania (poprípade zmluvná pokuta), pretože len preskúmaním vnútornej, obsahovej stránky plnenia možno záver o nemožnom, právom nedovolenom, alebo dobrým mravom odporujúcom plnení vyvodiť. S plnením, ktoré možno označiť za exekučne nevykonateľné, sa totiž súd vo svojej praxi nestretol a takto ponímaný účel noriem umožňujúci iba takéto preskúmanie rozhodcovského rozsudku by sa míňal práve eurokonformnému výkladu a cieľu, ktorý si kladie európska legislatíva. Z preskúmanej pôsobnosti exekučného súdu v tomto prípade nemôže byť vylúčená vecná správnosť rozhodcovského rozsudku (vo veciach na ktoré musí príslušný orgán reagovať z úradnej povinnosti, pričom do skúmania vecnej správnosti patrí aj posudzovanie existencie právomoci orgánu konať a rozhodnúť), pretože len tak môže byť naplnený účel, cieľ ochrany spotrebiteľa pred nekalými praktikami dodávateľov - podnikateľov v situácii, kedy bola deklarovaná povinnosť spotrebiteľa v rozhodnutí rozhodcovského súdu, ktorému je možné zjavne vyčítať nedôslednosť pri zákonnej ochrane spotrebiteľa.

Podľa názoru odvolacieho súdu bol právny vzťah medzi oprávneným a povinnou správne posúdený ako vzťah spotrebiteľský, ktorý požíva zvýšenú právnu ochranu v zmysle osobitných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa. Rozhodcovský súd od počiatku nepristupoval pri svojom rozhodovaní vo veci ako ku konaniu, ktorého účastníkom je spotrebiteľ. Na základe uvedených skutočností odvolací súd preskúmal exekučný titul z hľadiska všeobecného občianskeho práva alebo z hľadísk ochrany spotrebiteľa podľa osobitných právnych predpisov.

Tento záver je napokon aj v súlade so zásadou hospodárnosti exekučného konania. Exekučný súd je v zmysle tejto zásady povinný v rámci svojich možností dbať o to, aby trovy exekúcie tak na strane súdneho exekútora, ako aj na strane účastníkov (aj na strane súdu) boli čo najmenšie. Nemožno totiž strácať zo zreteľa, že vydaním poverenia exekútorovi vzniká povinnosť postarať sa o vykonanie exekúcie (§ 46 ods. 1 Exekučného poriadku), teda povinnosť vydať upovedomenie, na ktoré môže povinný reagovať námietkami. Vydanie upovedomenia, ako aj námietky povinného sú pritom procesné úkony, ktoré sú na strane exekútora, resp. povinného spojené s trovami. Navyše, tento postup exekučného súdu by predstavoval i plytvanie časom, silami a v neposlednom rade i rozpočtovými prostriedkami súdu na zbytočné vydávanie viacerých aktov (súdneho poverenia a uznesenia o zastavení exekúcie), ich následné doručovanie a pod. Predpokladom materiálnej a formálnej vykonateľnosti akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré má byť exekučným titulom je, že takéto rozhodnutie vznikne pred orgánom, ktorý koná a rozhoduje v súlade so svojou právomocou a podľa vopred stanovených pravidiel. Rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc od bodu čl. V. Spracúvanie osobných údajov, doručovanie, bod. 5.38 Rozhodné právo a súdna príslušnosť Obchodných podmienok úverových produktov (verzia 2/2006), ktoré majú vopred predtlačенú podobu pred podpísaním zmluvy. Odvolací súd k veci ďalej uvádza, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro C 168/05, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98). Na základe rozhodcovskej doložky konštatoval, že zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú v budúcnosti budú riešené dohodou strán, resp. mediáciou. Ak by k dohode medzi účastníkmi konania neprišlo, všetky spory budú rozhodované v rozhodcovskom konaní (pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a. s.) alebo v prípade podania žaloby pred príslušným súdom SR. Takto dohodnutá rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, v neprospech spotrebiteľa. V danej veci je rozhodcovská doložka súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru k formulárovej zmluve, ktorú oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu, obsah tejto zmluvy nemala povinná ako spotrebiteľ reálnu možnosť

ovplyvniť, pričom dojednanie takejto doložky v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Odvolací súd má za to, že nemožno založiť právomoc rozhodcovského súdu na základe neplatnej rozhodcovskej doložky. Takto vydal rozhodnutie orgán, ktorý nemal vo veci právomoc konať, preto ak dané rozhodnutie síce existuje kauzálne, je normatívne nezáväzná a exekučne nevykonateľná, a teda súd prvého stupňa pri zamietnutí poverenia na výkon exekúcie súdneho exekútora postupoval správne.

Ochrana spotrebiteľov, ktorú legislatíva európskej únie a členských štátov zabezpečuje, má za cieľ nad rámec základných zásad súkromného práva ako autonómia zmluvných strán, či pacta sunt servanda, zvýšiť ochranu záujmov spotrebiteľov. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto zákonná definícia vymedzuje jeden zo subjektov spotrebiteľskej zmluvy (ak je táto za spotrebiteľskú zmluvu považovaná), pričom dôvodom zavedenia a konkretizácie subjektu vzťahov „obchodných“ - spotrebiteľských v právnom poriadku je zvýraznenie potreby ochrany týchto subjektov pred „silnejšími“ subjektmi. Dôvody takejto potreby možno hľadať v charaktere priemerného spotrebiteľa, ktorý vstupuje do právnych vzťahov najmä pre aktuálnu potrebu uspokojenia svojich spotrebiteľských potrieb. Iná kvalita bdelosti v procese kontraktácie sa vyžaduje od subjektu - zmluvnej strany - nespotebiteľa, a iná kvalita bdelosti sa vyžaduje od spotrebiteľa. Každý sa má predovšetkým starať o svoje veci sám, tzn. sám musí niesť dôsledky svojich rozhodnutí, preto možno uzavrieť, že nemožno zbaviť ani spotrebiteľa civilnej zodpovednosti za neplnenie si povinností vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv. Súdnou ochranu však nemožno uprieť ani menej bdelému, či skoro pasívnemu až ľahostajnému spotrebiteľovi. Jeho ochrana je založená a rozsahom upravená zákonom, preto možno ochrániť spotrebiteľa len v obmedzenom rozsahu. Ak teda zákon stanovuje, že neprijateľnou podmienkou (s dôsledkom neplatnosti) je najmä ustanovenie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, potom stanovenie konkrétneho rozhodcovského orgánu, ktorý vec prejedná, patrí tiež do množiny neprijateľnej praxe, t. j. podmienky, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach práve z dôvodov uvedených v predchádzajúcich odsekoch tohto rozhodnutia.

Odvolací súd nechce stanovovať všeobecný návod na prijateľnú rozhodcovskú doložku, dovolí si však uviesť, že v prípade, ak rozhodcovská doložka bude so svojimi dôsledkami ozrejmená spotrebiteľovi v čase a spôsobom (bez pridaných „motivačných“ podmienok) kedy si aj priemerný spotrebiteľ dôsledky založenia právomoci rozhodcovského orgánu uvedomí, pričom doložka nevytláča a ozrejmi spotrebiteľovi možnosť vec prejednať v súdnom konaní, pôjde o väčšmi prijateľnú podmienku v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Napokon možnosť alternatívne si vybrať rozhodcovské, alebo súdne konanie nemá byť len napísané (v čase zníženej bdelosti spotrebiteľa), ale musí sa javiť byť naplnené vo vzťahu k priemernému spotrebiteľovi aj fakticky.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s tým, že ich náhradu úspešnej povinnej v tomto konaní nepriznal, pretože jej žiadne odvolacie trovy nevznikli.

Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.